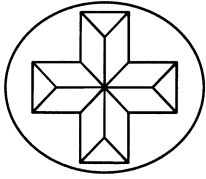

SEPTUAGESIMA

CIRCUMDEDERINT

Text: Matt. 19:27-30 Predikan av Lars Borgström (LFS)

Jesus hade just träffat en ung, rik man som frågat efter vägen till evigt liv. Det verkar som om denne man var nära Guds rike (se Mark. 12:34!), men då Jesus svarade honom: "Vill du vara fullkomlig, gå och sälj vad du äger och ge åt de fattiga. Då skall du få en skatt i himlen. Och kom sedan och följ mig", hade den unge mannen bedrivit vandrat iväg, bort från Jesus och frälsningen (Matt. 19:21-22). Jesus förskräckte sedan sina lärjungar med att säga att det är "lättare för en kamel att komma in genom ett synålsöga än för en rik att komma in i Guds rike", men tröstade dem med, att "för Gud är allting möjligt" - även att frälsa en människa.

Petrus sade då: "Se *vi* har lämnat allt och följt dig. Vad skall vi få för det?" Man kan tycka att denna fråga var felaktig, att Petrus istället borde ha varit inriktad på att följa Jesus utan varje tanke på lön. Men Jesus tillrättavisar inte sin lärjunge, utan sporrar honom och de andra genom att utlova dem tre saker. Han säger dem, att de ska få domsmakt, evigt liv och att de ska bli hedrade.

DE SOM FÖLJER JESUS SKALL FÅ DOMSMAKT

När vi tänker på den yttersta domen tänker vi oss i första hand att det är Jesus som skall döma. Det är rätt och riktigt, men som medhjälpare ska Jesus faktiskt ha både änglar och människor.

Änglarnas uppgift ska vara att beledsaga Herren vid Hans ankomst (Matt 25:31), att församla de utvalda (Matt 24:31, jfr även Mark 13:27) samt även församla de onda och kasta dem i den brinnande ugnen (Matt 13:41-42, 49-50).

Om människors deltagande i domen talar Jesus i vår predikotext, där Han säger till lärjungarna: "Sannerligen säger jag er: Vid pånyttfödelsen, när Människosonen sätter sig på sin härlighets tron, då skall också ni som följt mig sitta på tolv troner som domare över Israels tolv släkter." I Luk. 22:28-30 heter det på liknande sätt: "Ni är de som förblivit hos mig i mina prövningar, och jag överläter åt er, såsom min Fader har överlåtit åt mig, konungslig makt, för att ni skall äta och dricka vid mitt bord i mitt rike och sitta på troner dömande Israels tolv stammar."

Såsom Jesus lovar sina första lärjungar, att de skall få del i Hans doms- och regeringsmakt, så framgår det av 1 Kor. 6:2-3, att *alla* Herrens heliga skall medverka vid domen. I samband med att Paulus förebrår korintierna för att de gått till rätta med varandra inför världslig domstol, framhåller han för dem det absurda i, att de som skall döma världen inte skulle ha kompetens att lösa små jordiska tvistemål utan behöva anlita hjälp av den värld, vars domare de skall vara: "Vet ni inte, att de heliga skall döma världen? Och om världen döms genom er, duger ni då inte till att döma i småsaker? Vet ni inte, att vi skall döma änglar? Hur mycket mer bör vi inte då klara av ärenden som gäller detta livet?"

Att de kristna skall döma har förstås att göra med deras konungsliga makt. Petrus skriver att de kristna är "ett konungsligt prästerskap" (1 Petr. 2.9). Och i Upp. 20 ser vi genom Johannes uppenbarelse alla martyrer och alla som inte tillbett vilddjuret eller tagit dess märke på sig regera tillsammans med Kristus. Vi skall lägga märke till att Johannes såg de för Kristi skull avrättades *själar*. Det var alltså inte uppståndna martyrer Johannes såg utan han såg martyrernas själar regera med Kristus i tusen år. De regerar inte, såsom många tror, med Kristus i ett yttre, framtida fridsrike här på jorden utan *andligen* i Himmelen. Deras kroppar hade slitits itu av vilda djur på arenor, halshuggits eller på andra sätt förstörts, men detta kunde alltså inte ta död på dem.

DE SOM FÖLJER JESUS SKALL FÅ EVIGT LIV

Det är inte bara martyrer, blodsvitnen, i Himmelen. Alla människor som varit med om den första uppståndelsen (Upp. 20:6), d.v.s. blivit födda på nytt, regerar med Kristus i Himmelen. Ofta innebär det försakelser av olika slag att bli och vara kristen. Men Jesus säger att vad som än behöver offras för Guds rike, kommer Gud inte att bli

skyldig någon något: ”Och var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar, han kommer att få hundrafalt igen och skall ärva evigt liv.”

Inte ens i detta liv, ”redan i den här världen”, skall en Jesu följeslagare behöva oro sig för de dagliga behoven, för brödfödan (se parallellstället i Luk. 18:30!). I Bergspredikan säger Jesus:

”Gör er inte bekymmer för ert liv, vad ni skall äta eller dricka, inte heller för er kropp, vad ni skall klä er med. Är inte livet mer än maten och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar. De sår inte, de skördar inte och samlar inte i lador, och ändå föder er himmelske Fader dem. Är inte ni värda mycket mer än de?” (Matt. 5:25-26).

Och sista kvällen Jesus var tillsammans med sina lärjungar före sitt korslidande, frågade Han dem om de saknat något under sina predikoresor. De svarade: ”Ingenting!” (Luk. 22:35). De hade ”redan i den här världen” (Luk. 18:30) fått allt vad de behövde, fast de inget haft från början.

Men tänk då på hur det kommer att bli i det tillkommande livet! Himmelriket är någonting så saligt och underbart, att det inte går att fatta så länge vi lever här på jorden. Vi kan ändå ana hur lyckligt alltsammans blir, när den oändligt kärleksfulle Guden - Han som samtidigt har oändliga resurser! – riktigt vill glädja sina barn.

Framför allt innebär den eviga saligheten ett gudsskådande. Själva himmelen vore inte något, om inte Gud fanns där. ”Vem har jag i himmelen utom dig! Och när jag har dig, då frågar jag efter intet på jorden” (Ps. 73:25). Johannes skriver: ”Vi skall få se Honom sådan Han är” (1 Joh. 3:2). Och Paulus skriver: ”Vi ser nu genom spegel på ett gåtfullt sätt. Men då skall vi se ansikte mot ansikte” (1 Kor. 13:12). Det himmelska tillståndet överträffar t.o.m. det paradisiska. I paradiset förelåg trots allt avfallets möjlighet, men i himlen skall det inte vara så. Där är inget avfall mera möjligt. Har man väl kommit dit, behöver man aldrig frukta att komma bort ifrån Gud igen. Förförelsemakterna skall vara kastade i den brinnande sjön (Upp. 20:10), och när man ser Gud ansikte mot ansikte, kommer man aldrig att önska sig någon annan gud eller önska göra Gud emot, utan man vill då alltid vara i Hans närhet.

DE SOM FÖLJER JESUS SKALL BLI HEDRADE

Den sista förmånen eller välsignelsen som Jesus utlovar dem som följer Honom är denna: ”Många som är de första skall bli de sista, och många som är de sista skall bli de första.” Ingen kan vara stor i Guds rike, där är alla små. Den som växer sig stor i egna ögon får inte plats i Guds rike, där bara benådade syndare är medborgare. Här i världen räknas därför de kristna som ”de sista”, både i andras och egnas ögon. De är ödmjuka och framhäver inte sig själva. Med anseende till värdighet och förtjänst räknar de sig själva till de sista. De armbågar sig inte heller fram för att på andras bekostnad ta för sig av denna världs goda. De kristna ställer sig sist i ledet när Gud delar ut sina världsliga gåvor till människosläktet. När turen kommer till dem kanske det inte återstår någon annan gåva än det eviga livet, men detta tar de med glädje emot, väl medvetna om att det konungliga prästerskapet inte har någon lott att räkna med i denna värld (4 Mos. 18:20).

Tvärtom förhåller det sig med de egenrättfärdiga. Vare sig dessa håller sig framme på det världsliga området, eller om de växer sig stora och högmodiga på det andliga området – eller både och! - kommer det en ”kullkastnings dag”, då allt ställs på ända. Då blir det som Maria sjunger i sin lovsång, där hon prisar Gud:

”Han har utfört väldiga gärningar med sin arm.
Han har skingrat dem som har stolta hjärtan och sinnen.
Härskare har Han störtat från deras troner,
och ringa män har Han upphöjt.
Hungriga har Han mättat med sitt goda,
och *rika* har Han skickat tomhänta bort” (Luk. 1:51-53).

Vilken omkastning det blir på domens dag, då lärjungarna 1) får domsmakt över de människor som här i världen hatade, förlöjligade och förföljde dem 2) får evigt liv och hundrafalt igen för alla sina förluster och försakerelser och 3) blir hedrade med platser i Guds rike!

Amen.